

forslag, vort Parti stillede til Jordlovsforslagene, da de i Fjor var til Behandling her paa Rigsdagen. Det gaar ud paa, at man søger at fjerne de uheldige Bestemmelser i den nuværende Jordlovgivning og søger at fremme de Ting deri, som har vist sig heldige. Vi ser, at det fra 1899 har været bestemt i de forskellige Statshusmandslove, at vedkommende skal have Jorden overladt mod at forrente den Sum, som den koster, og at Staten skal udlaae Penge til Bygningernes Opførelse ud en bestemt Rente; vi kræver ikke mere af den, der skal overtage et saadant Husmandsbrug, end at han møder med tilstrækkelig Arbejdsvillie og Arbejdsmod og den nødvendige Kapital til at skaffe Besætning og Inventar. Dette var netop en af de største Fordele ved Jordloven af 1899, og hvis man undersøger, hvad det er for Mænd, der har faaet disse Lodder, viser det sig, at langt den største Del af dem, der har overtaget Husmandsbrug efter de gamle Statshusmandslove, har været Landarbejdere; Daglejere; en ringe Del har været Tyende og en endnu ringere Del Mennesker, for hvem man ikke har haft nogen bestemt Betegnelse. Vi har altsaa bibeholdt dette, fordi vi har ment, det var rigtigt, men vi har søgt at faa det offentlige Fæste fuldt gennemført i denne Lovgivning. Det har nemlig været en stor Fejl i den tidligere Jordlovgivning — det gælder baade Loven af 4. Oktober 1919 og de forskellige Statshusmandslove —; at ved dem gaves Jorden i privat Eje. Derved tvang man de paa-gældende Erhververe til at afdrage en stor Del af det Beløb, der var bundet i Ejendommen, og ifølge Loven af 4. Oktober tvang man dem yderligere til at møde med en ret betydelig Kapital, som blev bundet i Bygningerne. Lidt efter lidt, som Aarene gik, sad de saa og afdrog den Del af Kapitalen, der var bundet i Ejendommen, og naar det Tidspunkt kom, da de ikke kunde længere, da de var udslidte og vilde afhænde Bruget til en anden, kunde de kun afhænde et saadant Brug til Folk, som havde en ret betydelig Kapital. Det var ikke længere Landarbejdere og med demigestillede, der havde Udsigt til at komme til. Der var jo nemlig intet Pengeinstitut herhjemme, der udlaaente Penge i disse Ejendomme. Den Sum, der var afdraget, skulde udbetales af Køberen, og derfor saa man de gamle Statshusmandsbrug gaa over paa andre Hænder end dem, de egentlig var beregnet paa, og man vil ret hurtigt faa det samme at se for de Brugs Vedkommende, der er oprettet efter Jordlovene af 1919. Det vil vi søge at forhindre, idet vi i en af Paragrafferne i vort

Forslag fastslaar, at Staten til enhver Tid har Forkøbsret til Ejendommen til en Pris, der svarer til den oprindelige Jordpris eller Byggepris, selvfølgelig med Tillæg af paa-viselig afholdte Udgifter til Udvidelser eller Forbedringer af Bygninger og til Grundforbedringer. Derved vil vi opnaa, at der stadig bliver Adgang for Daglejere, Tyende, Landarbejdere og med demigestillede til at rykke ind i disse Husmandsbrug.

Vi foreslaar endvidere, at der maa eksproprieres Jord til Byggegrund ved Byerne til Havelodder, saaledes at den Bevægelse, der har haft saa stor Betydning ogsaa for Byernes Arbejdere, Havebevægelsen, kan vedblive at blomstre i Fremtiden. Jeg har Haab om, at i hvert Fald dette sidste ikke vil møde Modstand i dette høje Ting, idet Partiet Venstre jo tidligere har udtalt sig ret forstaaende overfor dette Krav og har ment, at det kunde gaa med til at godkende det.

Jeg er, som sagt, overbevist om, at man i den allernærmeste Fremtid, hvis man da ikke vil blive ved at slæbe paa mange Tusinde arbejdsløse op gennem Aarene, maa gaa til saadanne Foranstaltninger som dem, der her bringes i Forslag, ved Siden af andre Ting; jeg tror ikke, at det her foreslaaede er et Universalmiddel, noget eneste Middel, hvorved man kan imødegaa Arbejdsløsheden, men jeg tror heller ikke, man kan komme udenom denne Sag. Jeg tror, at hvis man virkelig vil gøre noget effektivt, gøre noget for at begrænse den Ulykke, som Arbejdsløsheden er, kommer man ikke udenom de Principper, der er nedlagt i disse to Jordlovsforslag, og jeg skal derfor anbefale dem til det høje Tings Velvillie og til hurtigt Fremme.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6049).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af dette Lovforslag vil ogsaa de under Nr. 2 til 6 paa Dagsordenen opførte Lovforslag kunne omtales.